

DANMARKS LEJER

Skindergade 32, 3. sal mf., 1159 København K
E-post: dl@dklf.dk - Hjemm

Boligudvalget
L 32 - Bilag 4
Offentlig

Afs. Danm.Lejerf., Skindergade 32, 3.mf, 1159 Kbh K

8. marts 2005

Folketingets Boligudvalg
Christiansborg
1240 Kbh. K

L 32

Lovforslag om indsats mod ghettoisering - forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om kommunal anvisningsret (indsats mod ghettoisering)

Hermed følger Danmarks Lejerforeningers kommentarer til ovennævnte lovforslag, som er en uddybning af de kommentarer, vi fremsatte i forbindelse med Socialministeriets høring over udkastet til loven

Ligesom regeringen finder vi det relevant med politiske tiltag der kan modvirke koncentrationen af sociale problemer i visse boligområder – eller i det mindste afbøde dens skadelige virkninger

Til gengæld er vi ikke enige med regeringen i, at det foreliggende lovforslag løser problemet med koncentrationen af socialt belastede personer. Af tre årsager:

1) Forslaget er ensidigt

Det sætter lovforslaget kun ind mod en del af befolkningen, nemlig kontanthjælpsmodtagerne – ifølge forslaget fratages denne gruppe som den eneste her i landet deres ret til frit at vælge bolig.

2) Forslaget modvirker ikke fraflytning

Det indeholder ikke noget, der modvirker, at ressourcestærke beboere flytter *bort fra* de belastede boligområder.

3) Forslaget stimulerer ikke tilflytning

Lovforslaget indeholder ikke nogen incitamentter til at ressourcestærke beboere flytter *til* de belastede boligområder.

Ad 1. Forslaget er ensidigt

Uanset den gode hensigt finder vi det dybt problematisk, at man griber ind i en bestemt befolkningsgruppes ret til at vælge deres egen bolig. Den ensidige brændemærkning af kontanthjælpsmodtagerne er et brud med den lighedsgroundsætning, der normalt ligger til grund for lovgivningen i Danmark.

Med forslaget gøres kontanthjælpsmodtagerne til en slags anden-rangs borgere, der som de eneste skal have kommunal godkendelse af, at de kan flytte ind i den bolig, de har fået ret til efter at have stået på venteliste. Efter vor opfattelse har det frie boligvalg en betydning, der kan sidestilles med de egentlige menneskerettigheder og det skal respekteres derefter.

En diskriminerende lovgivning, der sætter det frie boligvalg ud af kraft, kan kun begrundes

med *samfundsmæssig nødvendige*: - at samfundet står med et truende problem, der nødvendiggør et indgreb og - at den diskriminerende lovgivning er den eneste løsning på problemet.

Ingen af disse to betingelser er opfyldt i dette tilfælde. Ganske vist er koncentrationen af socialt belastede personer et stort problem, men det er ikke en trussel mod det danske samfund. Dertil kommer at lovforslaget på ingen måde løser problemet.

Kontanthjælpsmodtagerne ikke det eneste – eller det væsentligste - problem i de belastede boligområder. Man kunne lige så vel sige, at det er koncentrationen af dagpengemodtagere, folkepensionister, førtidspensionister, psykisk syge eller adfærdsvanskelige unge som er et problem i belastede boligområder – og at man derfor må begrænse disse gruppers adgang til at bosætte sig i disse områder.

Ad 2. Forslaget modvirker ikke fraflytning.

Koncentrationen af socialt belastede personer er et resultat af at der både sker er uønsket høj tilflytning af ressourcetsvage beboere og en uønsket høj fraflytning af ressourcestærke beboere. Skal problemet løses bør fraflytningen af de ressourcestærke mindskes. Modvirkes fraflytningen ikke risikerer man at påvirke efterspørgslen og udbuddet efter de almene boliger på en uheldig måde: De ressourcestærke siver ud af sig selv, og de ressourcetsvage forhindres i at flytte ind.

Da man ikke kan tvangsbinde folk, må der skabes incitamenter til at få dem til at blive boende. Et vigtigt incitament kunne være en sænkning af huslejen gennem tilskud, låneomlægninger eller lignende. I øjeblikket er det nyere almene byggeri i store dele af landet for dyrt i forhold til ejerboligerne. Lønmodtagere og andre, der har for høj indkomst til at få individuel boligstøtte, bliver derfor økonomisk tilskyndet til at flytte bort.

Vi vil derfor anbefale, at der overvejes en økonomisk støtteordning til nedbringelse af huslejen. Desværre indeholder det foreliggende lovforslag ikke dette element.

Ad 3. Forslaget stimulerer ikke til tilflytning

Hvis forslaget skal have nogen virkning bør der på samme måde skabes incitamenter til, at ressourcestærke beboere flytter ind i de belastede boligområder.

De økonomiske incitamenter kan være de samme, som vi har peget på under Ad. 2. Derudover kan man forestille sig informationskampagner og lignende, der kan medvirke til at begrænse mytedannelserne om de belastede boligområder og sætte fokus på de positive kvaliteter.

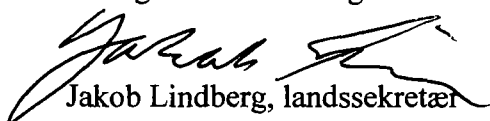
Desværre indeholder det foreliggende lovforslag ikke nogen overvejelser herom.

Ringe virkningsgrad

Endelig vil vi pege på, at forslagets virkningsgrad er meget ringe selv efter Socialministerens egen vurdering. I sin redegørelse for de Økonomiske konsekvenser for det offentlige, anslår ministeren, at der årligt vil blive afvist omkring 600 kontanthjælpsmodtagere fra de belastede boligområder som omfatter 30.000 – 35.000 boliger. Det vil sige at man årligt kan påvirke under 2 % af boligmassen ved det foreliggende lovforslag. Dette forudsætter, at man kan få ressourcestærke beboere ind i stedet, hvilket er højst tvivlsomt. Men selv under denne tvivlsomme forudsætning vil det tage mindst 10 år at nedbringe andelen af ressourcetsvage fra f.eks. 60% til 40% i et givet boligområde.

En så ringe effekt kan ikke begrunde, at man sætter det frie boligvalg ud af kraft og indfører diskrimination af kontanthjælpsmodtagere.

Med venlig hilsen
På organisationens vegne

Jakob Lindberg, landssekretær